

Ksenija Čerče

VNETO

KiBela / MMC KIBLA

15. 11.–7. 12. 2019

V sklopu razstave VNETO avtorica nagovarja zvok/glas, ki se za slikarstvo kažeta predvsem kot teritorija protislovja. Elemente, ki se s tem vzpostavljajo kot poglobitveni teritoriji, je avtorica v razstavo injicirala/inficirala kot oporišča in jih razvila kot slikarska eksegetska orodja. Tako eno od prizorišč razstave predstavlja tudi teoretska raziskava, v kateri se avtorica s specifično hermenevtiko poskuša približati genezi vnete potencialnosti ter tistim sidriščem ognjenega trenutka, v katerih glas zaplodi erekcijo jezika.

Ksenija Čerče je doslej nekajkrat razstavljala v Kibli. Prvič leta 2003 s samostojno razstavo **Hortus Conclusus**, ki nas "nagovarja na tri načine: preko avtorskih knjig, slik in besedil kot teoretski podlagi slikarkinega dela. Vsi trije nagovori tvorijo skladno celoto in se med seboj dopolnjujejo.

Avtoričina samozastavljena naloga, 'vzpostavitev ženskega onstran preživelih feminističnih idej' je sicer zahtevna, toda Ksenija jo je zastavila dobro, saj njena razstava občuteno spregovori o ženskem principu kot takem oziroma o njegovem idealu. Iz nje veje prefinjen ustvarjalni eros, s katerim suvereno ustvarja 'okolščine na vznik nevidnega!' (Vladimir P. Štefanec ob razstavi v Equrni novembra 2002)

Leta 2008 je sledila **Sonic**, "umetniška artikulacija razmerij med naravnim in digitalnim skozi ustvarjeno zvočno ter (pri)vidno realnost. Zvočni video ambient, vzpostavljen v izjemno akustičnem okolju, določenem s specifično obliko prostora, je osnovan na raziskovanju fenomenov prosojnosti in prehodnosti. Zaznavanje je usmerjeno v gibanje med nizom zvočnih in vizualnih dogodkov ter njunih oblik. Poudarjena je razlika med prisotnim in odsotnim – prikritim vzpodbujevalcem pozornosti. Je nasprotje tišine, če je ta zaznana kot občutek ob hipnem spoznanju umanjkanja zvoka in nadaljnjim poslušanjem tišine, ki išče druge zvoke, da se prepriča o slišanju.

Ksenija Čerče je v fenomenologijo prosojnosti in prehodnosti vstopila skozi slikarstvo – s sliko kot svojim primarnim umetniškim medijem. Slikarski postopki platenja so prav tako temeljni v avtoričinem delu z zvokom in videom. S prehodom v delo z mediji, ki so temeljno določeni s koncepti časa, nematerialnosti, gibanja, se je njena pozornost usmerila v ustvarjanje ritma v vizualnem, vzpostavljanje prostorov za razmerja med zvočnimi in vizualnimi pojavnostmi, ustvarjanje analogij med sliko in zvokom ter raziskovanje medsebojnega soobstajanja in sovplivanja.

Idejo zvočnega video ambienta Ksenija Čerče razvija in premišljeno gradi že več let. Njeno prvo postavitve je v manjšem obsegu realizirala v času podiplomskega študija v New Yorku v Pelham Art centru (2005) in Perception Labu PC (2005), v slovenskem prostoru jo je predstavila v galeriji Kresija (Prizor. privlačnost. prag (2005) in v Kazematah Ljubljanskega gradu (Eter, 2007)." (Iz besedila Petre Kapš.)

Potem smo Ksenijo gostili na številnih razstavah in sejmih doma in v tujini, nazadnje leta 2016–17 na mednarodni skupinski razstavi Migracijsko interdisciplinarno gibanje 21 – MIG 21, v okviru projekta Tvegaj spremembo, ki ga ob podpori evropskega programa Ustvarjalna Evropa, področje Kultura, v konzorciju desetih partnerjev koordinira KIBLA.

Ksenija Čerče ustvarja tako na področju slikarstva kot na področju zvočne in video umetnosti, kjer je njeno delo usmerjeno k raziskovanju elementarnih tem: fenomenologiji materialnosti, doživljanju razmerij med vizualnim in slušnim zaznavanjem ter predvsem značaju večplastne soodvisnosti medijev, v katerih se porajajo.

Na razstavi VNETO se sprehaja po slikarskem mediju in ustvarja svojevrstne geografije z znakovnimi značilnostmi starodavnih ljudstev, aboridžinskih, ameriških in afriških staroselcev, egipčanskih hieroglifov pradavnih jamskih slikarjev. Zato se podobe zdijo kot zemljevidi določenih pokrajin, ki jih s simbolno ikonografijo piktografsko nadgradi v sporočilne table in nam jih ponudi v gledanje in branje. In v razmislek. Ko se poglobimo, ko vstopimo vanje, ko se preselimo na 'ono' stran, v njeno oblo, za 'ogledalo', odkrivamo geologijo terena, spustimo se v drobno sliko in slikarke, ki iz navidezne dekompozicije sestavlja kompozicijo s posameznimi, likovno multipliciranimi elementi in jih nalaga bodisi enega zraven drugega bodisi postavlja enega na drugega in jukstapozicira s slikovno in/ali črkovno-besedno simboliko.

"Slike ustvarja z dekonstruiranjem prvotne izvorne podobe motiva do njegove neprepoznavnosti in jih nato nadgrajuje s plastenjem različnih, tudi raznorodnih pomenskih in materialnih slojev (materialov nosilca, barve, pisave, odtisov). Na ta način nastajajo nove, pomensko lebdeče podobe, pogosto združene z elementom pisave kot likovnega znaka in zasidrane v osnovni, tekstilni nosilec slike, ki kot temeljna podstata slik Ksenije Čerče vseskozi povezuje njeno delo z razmislekom o ženskem polu (slikarske) ustvarjalnosti. V nekaterih primerih je to tudi izrecno tematizirano, kot je npr. v delu Kdo se boji roza barve."

(<http://www.mg-lj.si/si/razstave/2537/ksenija-cerce/>)

Peter Tomaž Dobrila

Ksenija Čerče

VNETO

KiBela / MMC KIBLA

15. 11.–7. 12. 2019

Odprijetje, petek, 15. 11. 2019

Na ogled do 7. 12. 2019

MMC KIBLA / Prostor za umetnost KiBela, Ulica kneza Koclja 9, Maribor

Odprijetje od ponedeljka do petka, od 9. do 22. ure, v soboto od 16. do 22. ure.

Ksenija Čerče (1969) je diplomirala (1999) in magistrirala (2002) iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Pred tem je opravila študij na FNT TT Oblikovanje oblačil in tekstilij. Leta 2003 je prejela Fulbrightovo štipendijo za izpopolnjevanje v Združenih državah Amerike, kjer je magistrirala iz videa in sound arta (pri Liz Phillips) na Purchase College State University of New York. Kot članica Cirkulacije 2 je aktivna med leti 2007 in 2011. Ustvarja na področju slikarstva in na področju zvočne in video umetnosti, kjer je njeno delo usmerjeno k raziskovanju elementarnih tem: fenomenologiji materialnosti, doživljanju razmerij med vizualnim in slušnim zaznavanjem ter predvsem značaju večplastne soodvisnosti medijev, v katerih se porajajo.

Nedavno je delovala kot nosilka projekta Goethe Instituta (2018) in kot gostujoča raziskovalka na Humboldtovi Univerzi v Berlinu (2019). Na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani je zaposlena kot izredna profesorica na področju slikarstva.

<http://ksenijacerce.kibla.org/>